

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Petra Šuránka v právní věci žalobkyně: **Odborová organizace Sluníčko**, sídlem Petrušov 152, Staré Město, proti žalované: **vláda České republiky**, sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve způsobu vyřízení podání ze dnů 25. 3., 28. 3., 29. 3., 30. 3., 20. 4., 21. 4., 22. 4. a 11. 5. 2024, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 7. 2024, č. j. 5 A 53/2024-18,

### t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] V kasační stížnosti, jíž se domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, žalobkyně (stěžovatelka) mimo jiné vyjádřila přesvědčení, že její kasační stížnost nepodléhá poplatkové povinnosti a neplatí ani podmínka povinného zastoupení advokátem, neboť věc byla městským soudem bez věcného projednání odmítnuta. Odkázala při tom na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti.

[3] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. To neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Splnění podmínky povinného právního zastoupení musí být soudu řádným způsobem doloženo.

[4] Usnesením ze dne 27. 8. 2024, č. j. 6 As 209/2024-13, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku (výrok I) a doložení splnění podmínky podle

§ 105 odst. 2 s. ř. s. (výrok II). Již v tomto usnesení Nejvyšší správní soud vysvětlil, že na projednávanou věc nedopadají závěry odkazovaného usnesení rozšířeného senátu, a platí tak obecná povinnost zaplatit soudní poplatek za kasační stížnost i povinnost doložit splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. V usnesení č. j. 1 As 196/2014-19, na něž stěžovatelka odkazovala, Nejvyšší správní soud dovodil, že řízení o kasační stížnosti není spojeno s poplatkovou povinností a s podmínkou dle § 105 odst. 2 s. ř. s. v případech kasačních stížností proti rozhodnutím krajského soudu o žádosti o osvobození od soudního poplatku či o návrhu na ustanovení zástupce (případně o jiných procesních návrzích). V takových případech se totiž *„jedná pouze o úkony učiněné v probíhajícím řízení o žalobě, které slouží k zajištění podmínek řízení nebo jeho řádného průběhu“* (zvýraznění doplněno). Stěžovatelka však kasační stížností nenapadla usnesení, jímž by bylo rozhodnuto o jejím procesním návrhu v žalobním řízení, nýbrž napadla usnesení, jímž bylo rozhodnuto o žalobě, byť nikoli věcně.

[5] Usnesení č. j. 6 As 209/2024-13 bylo stěžovatelce doručeno dne 3. 9. 2024, stanovená patnáctidenní lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula ve středu 18. 9. 2024 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatelka v této lhůtě Nejvyšší správní soud požádala o zrušení citovaného usnesení, a to dle § 12 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, přičemž zopakovala své přesvědčení, že její kasační stížnost nepodléhá poplatkové povinnosti a neplatí pro ni ani podmínka povinného zastoupení advokátem, neboť *„když městský soud žalobu bez věcného projednání odmítl, nemohlo být usnesením o odmítnutí rozhodnuto o samotné žalobě“*. Poplatek stěžovatelka ve stanovené lhůtě nezaplatila, ačkoli byla v usnesení o následcích nesplnění uložené povinnosti poučena.

[6] Jak už soud stěžovatelce dříve vysvětlil, usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby je rozhodnutím o této žalobě, podobně jako zastavení řízení ve věci rozhodované výše citovaným usnesením rozšířeného senátu. Z něj jednoznačně vyplývá, že s podáním kasační stížnosti proti takovému rozhodnutí krajského (zde městského) soudu ve správním soudnictví, jímž se řízení o žalobě končí, je spojena poplatková povinnost a na řízení o ní se vztahuje povinnost právního zastoupení.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplývá, že po marném uplynutí lhůty soudem dodatečně stanovené k zaplacení poplatku soud řízení zastaví. Tento následek zákon stanovuje jako následek obligatorní.

[8] Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti na základě § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil.

[9] Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatelka nesplnila ani povinnost k doložení splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Byl tak naplněn rovněž důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, bylo-li řízení o ní zastaveno.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

pokračování

V Brně dne 2. října 2024

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.  
předseda senátu